

Партфель дэпутата

У краіне актыўна ідзе падрыхтоўка да выбараў у мясцовыя Саветы народных дэпутатаў. Па той актыўнасці, якую праяўляюць палітычныя партыі, грамадскія арганізацыі і асобныя грамадзяне, бачна, што нізавыя структуры народаўладдзя – даволі аўтарытэтных, асабліва сярод сельскага насельніцтва. І сапраўды, калі бліжэй знаёмішся з клопатамі і справамі сельскіх ды раённых Саветаў, то разумееш, што функцыянальна яны сябе яшчэ далёка не вычарпалі. Аб гэтым сведчаць яскравыя прыклады з жыцця Жлобінскага раёна Гомельскай вобласці.

Без пустых размоў

З мясцовых Саветаў бліжэйшыя за ўсіх «да патрэб народа» – сельскія. Праблемы, якія даводзіцца ім вырашаць, – самыя прыземленыя: працаўладкаванне, парадак у населеных пунктах, падвоз дзяцей у школу, водазабеспячэнне, стасункі з суседзямі, адносіны бацькоў з дзецьмі, кармы для свойскай жывёлы, розныя іншыя з разраду сацыяльных і бытавых. Усе іх добра ведае Аляксандр Сяргеевіч Салонін, які ўжо 10 гадоў з'яўляецца старшынёй Акцябрскага сельскага Савета. Яго гаспадарка – пяць вёсак, у якіх жыўць больш за 1430 чалавек, а таксама школы, дамы культуры, дзіцячыя сады, магазіны і іншыя аб'екты. Але галоўнае ў гэтым пераліку, вядома ж, людзі. Працаваць з імі Аляксандру Салоніну дапамагаюць 11 дэпутатаў і 4 старэйшыны.

Вельмі адметная дэталь: увесь час нашай гутаркі са старшынёй сельскага Савета дзверы яго кабінета былі адчынены. Не мае ён ніякіх сакрэтаў ад людзей, усё навідавоку – ці то размаўляе па тэлефоне, ці то прымае гасцей з раёна або вобласці. Здаецца, дробязь, але ж яна спрыяе павышэнню градуса ўзаемнага даверу і разумення вязкоўцаў і кіраўніцтва мясцовай улады.

У час майго візіту па справах завітала ў сельвыканкам мясцовы дэпутат, настаўніца пачатковых класаў Ала Аўсяннікава.

– Вось адна з нашых актывістак, – паведаміў Аляксандр Сяргеевіч. – Дзякуючы і яе клопатам вырашылася пытан-

не забеспячэння насельніцтва якаснай вадой.

Як высветлілася, у гэтай мясцовасці спрадвеку людзі карысталіся вадой з вялікай колькасцю жалеза ў саставе. Доўгі час ішлі размовы наконт пабудовы тут станцыі, якая зніжала б працэнт металу. Але, як у нас часам здараецца, словы ліліся бы тая вада, а праблема не вырашалася. І тады за справу ўзяліся дэпутаты. Асаблівы спрыт праявіла менавіта Ала Аўсяннікава, якая разам са сваімі калегамі па дэпутацкай справе дамаглася, каб у вёсцы правялі водаправод з горада. Усё было зроблена за кошт бюджэтных сродкаў, і людзі цяпер не нарадуюцца прыемным зменам у водазабеспячэнні.

Не без задавальнення ўзгадвае Ала Аўсяннікава і выпадак, калі ўдалося адшукаць родных саддата, які загінуў у час Вялікай Айчыннай вайны на тэрыторыі сельсавета і быў пахаваны ў брацкай магіле ў вёсцы Акцябр. Яны прыехалі сюды з далёкага Казахстана і шчыра дзякавалі дэпутату за клопаты.

Мясцовая ўлада заўсёды побач з людзьмі. І кожная справа, якая спрыяе дабрабыту насельніцтва, знаходзіць у іх адпаведны водгук. Напрыклад, жыхары вельмі задаволены, што працуе фельчарска-акушэрскі пункт, а адзін раз у месяц сюды прыязджаюць урачы рознага профілю і даюць людзям патрэбныя кансультацыі. Усе вёскі сельсавета газіфікаваны, прычым жыхарам гэта абышлося толькі ў 30 працэнтаў кошту работ.

Дарэчы, кантора Акцябрскага сельскага Савета знаходзіцца не ў вёсцы Праскурні, там дзе размяшчаецца сельскагаспадарчае прадпрыемства – адкрытае акцыянернае таварыства «Праскурнянскі», а ў вёсцы Акцябр. Такім чынам, паспяхова развіваюцца два даволі буйныя населеныя пункты.

Старшыня сельсавета паведаміў нам цікавы факт. На гэтай тэрыторыі ёсць залёжы белай гліны, і калісьці тут працаваў завод, дзе выраблялі дэфіцытную цэглу. А медыцынскія крыніцы паведамляюць, што белая гліна валодае яшчэ і добрымі лекавымі ўласцівасцямі. Ёсць усе падставы спадзявацца: тая даўняя вытворчасць адновіцца, і ў мясцовых жыхароў з’явіцца новыя рабочыя месцы.

Развіваецца на тэрыторыі сельсавета яшчэ адзін напрамак дзейнасці. Звязаны ён з дабрачыннасцю і людскай любоўю. Гэта – сямейныя дамы, у якіх гадуецца дзяцей-сірот і тых хлопчыкаў і дзяўчынак, чые бацькі пазбаўлены праваў на іх выхаванне. Піянерам гэтай справы стала Рыма Анатолеўна Міхальцова: 14 хлопчыкаў і дзяўчынак, якія па волі лёсу засталіся без бацькоўскага клопату, адчулі яе цёплыя мацярынскія рукі. Больш за ўсё Рыма Анатолеўна ганарыцца тым, што яны добра вучацца, маюць прыкладныя паводзіны.

Сярод мноства педагагічных метадаў, якія выкарыстоўвае жанчына, ёсць і такі: уздоўж лесвіцы на другі паверх сямейнага дома размешчана цэлая выстава розных грамад, падзяк, узнагарод, што заваявалі яе выхаванцы. Падымаючыся ў свае пакоі, яны штораз бачаць павагу да сваёй руплівасці, адчуваюць гонар і мараць пакарыць яшчэ больш вышынь у жыцці.

Бачна, што ў гэтым доме дзеці атрымліваюць любоў, так бы мовіць, у «квадраце». Вельмі дапамагае Рыме Анатолеўне муж Васіль Дзмітрыевіч, які сэрцам і душой адданы выхаванцам сямейнага дома. Дзеці кожны дзень сустракаюць яго з працы ўсім гуртам і з воклічамі: «Тата прыехаў!»...

Група хуткага рэагавання

У Жлобінскім раёне ёсць вельмі цікавая форма работы дэпутатаў – дзейнасць у складзе спецыяльна арганізаванай групы ў асяроддзі працоўнага калектыву. Такое фарміраванне з 10 дэпутатаў раённага Савета існуе на Беларускай металургічным заводзе. Яго ўзначальвае старшыня прафсаюзнай арганізацыі прадпрыемства Аляксандр Каляда. Чалавек, які доўгі час быў разліўшчыкам сталі, працаваў у цэху побач з іншымі рабочымі, на сваім вопыце спазнаў іх клопаты і праблемы. Таму і прафсаюзная, і дэпутацкая дзейнасць для яго – справа, якую ведае да самых малых дробязей.

– Галоўнае – выканаць тое, што абяцаеш, – гаворыць Аляксандр Аляксандравіч. – Асабліва гэта датычыцца дэпутацкіх наказаў. Калі ідзе выбарчая кампанія, людзі, якія маюць намер быць у складзе таго або іншага Савета, чуюць нямала пажаданняў выбаршчыкаў ды і самі шмат абяцаюць. Дык вось усё гэта не трэба забываць, калі станеш дэпутатам. Варта прыкласці ўсе сілы для таго, каб абяцанае выканаць.

У сувязі з гэтым Аляксандр звяртае ўвагу яшчэ на адну акалічнасць – фінансавую. На яго думку, будучую дзейнасць дэпутацкага корпуса таго або іншага мясцовага Савета трэба планавать на аснове рэальнага бюджэту. «Ні ў якім разе нельга будаваць на пяску, гэта значыць, пісаць на паперы тое, што ніяк немагчыма зрабіць», – гаворыць ён.

На думку кіраўніка дэпутацкай групы, важна, каб кожны яе член меў сваю «спецыялізацыю» – гэта значыць, займаўся тым, у чым ён больш дасведчаны і што яму даспадобы. Напрыклад, ён сам актыўна займаўся складаннем «Тэрытарыяльнай праграмы дзяржаўных гарантый па забяспечэнні медыцынскім абслугоўваннем Жлобінскага раёна на 2016–2020 гады». Менавіта пры фарміраванні гэтага дакумента дэпутат настойваў на тым, каб ён грунтаваўся на дакладных фінансавых магчымасцях, быў рэалістычны, а значыць – мог быць поўнаасцю выкананы.

Справы дэпутацкай групы завода – гэта не толькі справы прадпрыемства. Наадварот, яе члены больш заняты працай на сваіх выбарчых участках, менавіта там, дзе кожны жыве. Так, Аляксандр Каляда садзейнічаў, каб была праведзена мадэрнізацыя цеплавых сетак, адноўлены дзіцячыя пляцоўкі, зроблены больш зручнымі для жыхароў мікрараёна аўтобусныя прыпынкі. Дэпутацкая група вельмі хутка зрэагавала на спробу асобных прадпрыемстваў узяць у арэнду ў межах горада ўчастак ракі Днепр для прамысловай лоўлі рыбы і дабілася, як і настойвалі жыхары, каб гэтага не здарылася.

Важна, лічаць дэпутаты, каб раённы бюджэт для мясцовых жыхароў быў празрыстым, каб кожны падаткаплацельшчык заўсёды меў магчымасць даведацца, на якія мэты ідуць грошы. Праўда, нярэдка нашы людзі па старых звычаях спадзяюцца толькі на дзяржаву або прадпрыемства, замест таго каб праявіць ініцыятыву, самім зрабіць нешта карыснае ці хаця б выказаць слушную парадку.

– Гэтыя часы праходзяць, трэба больш варушыцца самім, – гаворыць Аляксандр Каляда. – І члены дэпутацкай групы завода паказваюць прыклады такіх неабыхавых дзейных адносін.

▼ У Жлобіне будуюцца мікрараён № 22

Моцнае плячо самакіравання

Сёння трэба больш увагі ўдзяляць сістэме грамадскага самакіравання, лічыць старшыня Жлобінскага раённага Савета дэпутатаў Міхаіл Касюкоў. Чалавек ён з багатым жыццёвым вопытам: пачынаў працоўны шлях звычайным інжынерам, больш за пяць гадоў узначальваў мясцовы райвыканкам, а зараз стаіць на чале дэпутацкага корпуса раёна. Набыты жыццёвы вопыт вельмі дапамагае яму ў працы і ва ўзаемаадносінах з людзьмі. У полі зроку старшыні – больш за 100 тыс. чалавек, якія жывуць у 157 населеных пунктах Жлобіншчыны. Як адзначае Міхаіл Васільевіч, уся дзейнасць дэпутатаў цесна звязана з выкананымі органамі ўлады ўсіх узроўняў, арганізацыямі камунальнага і сацыяльнага прызначэння, а праз сістэму тэрытарыяльнага самакіравання – непасрэдна з людзьмі. Ён вылучае тры асноўныя напрамкі работы. Разам з традыцыйнымі формамі (сесіі, сумесныя пасяджэнні выканкама і прэзідыума райсавета, удзел у інфармацыйна-прапагандысцкіх групах, грамадска-палітычных мерапрыемствах) існуе практыка рэалізацыі атрыманых у час выбарчай кампаніі наказаў выбаршчыкаў. На аснове іх рыхтуецца спецыяльны дакумент, у якім да 100 розных задач. І за чатырохгадовы тэрмін практычна ўсе яны вырашаюцца. «Гэта дазваляе пазбегнуць залішняга бюракратызму і валакіты, значна змяншае колькасць зваротаў грамадзян, а галоўнае – людзі бачаць, што мясцовая ўлада не ігнаруе іх запыты», – гаворыць Міхаіл Васільевіч.

Другі кірунак – пастаянны ўдзел дэпутатаў у дзейнасці працоўных калектываў выбарчай акругі. Нярэдка менавіта выбраннікі народа станоўча ўплываюць на сацыяльна-эканамічнае развіццё таго ці іншага прадпрыемства.

І трэці – гэта работа з насельніцтвам на месцах. Тут старшыня райсавета ўдзяляе менавіта ўдзел у органах тэрытарыяльнага грамадскага самакіравання як у сельскай мясцовасці, так і ў горадзе.

У сельскіх населеных пунктах выбіраюцца старэйшыны, іх зараз 84. Ёсць яны і ў горадзе: 20 чалавек у кварталах індывідуальнай забудовы. У шматкватэрных дамах самакіраванне ажыццяўляюць старэйшыя па доме – іх 172, а таксама старшыні жыллёвых кааператываў – 96 чалавек. Для каардынацыі дзейнасці гэтай даволі значнай групы грамадскіх прадстаўнікоў створана 6 саветаў самакіравання.

– Такая сістэма ў нас дзейнічае ўжо два скліканні, – расказвае Міхаіл Касюкоў. – Яна з’яўляецца важным сувязным звяном паміж мясцовай уладай і жыхарамі. Пры гэтым у рабоце кіруемся законам ад 4 студзеня 2010 года «Аб мясцовым кіраванні і самакіраванні ў Рэспубліцы Беларусь».

Вялікае значэнне надаецца ў раёне Дням Саветаў, калі прадстаўнікі розных органаў улады выязджаюць непасрэдна ў населеныя пункты. Дні правядзення мерапрыемства плануецца загадзя, пераважна напярэдадні новага фінансавага года. Гэта робіцца для таго, каб зараней прадугледзець сродкі на вырашэнне найбольш актуальных праблем таго ці іншага сельсавета.

У апошні час у краіне шмат зроблена па навадзненні парадку на зямлі. У Жлобінскім раёне таксама вядзецца вялікая работа, каб кожны населены пункт, поле, дарога мелі належны выгляд. На працягу 5 гадоў тут знесены каля тысячы старых, непрыдатных для пражывання дамоў, уведзена ў сельскагаспадарчы абарот больш за 700 гектараў зямлі ад пустуючых прысядзібных участкаў.

Дбаюць на Жлобіншчыне і аб развіцці прадпрыемальніцтва, стварэнні новых рабочых месцаў. Так, пры продажы дзяржаўнай уласнасці для тых, хто хоча яе набыць, прадугледжаны шэраг ільгот. Гэта – растэрміноўка платы за купленую нерухомую маёмасць, а таксама за ўзятую ў арэнду. Прэзідыум райсавета згадзіўся з наступнай ініцыятывай: суб’екты гаспадарання ў выпадку арганізацыі на набытых аб’ектах не менш як трох рабочых месцаў вызваляюцца

▲ Старшыня Жлобінскага раённага Савета дэпутатаў Міхаіл Касюкоў (трэці справа) уручае дзецям навагоднія падарункі

ад павышэння каэфіцыента ў два з паловай разы пры разліку арэнднай платы за зямельныя ўчасткі на працягу трох гадоў.

Як адзначае Міхаіл Васільевіч, важнай часткай работы дэпутацкага корпуса з’яўляецца пастаянная сувязь з выбаршчыкамі:

– Сёлета праведзена каля 400 такіх сустрэч. А рашэнні па найбольш складаных пытаннях, якія ўзнікаюць выбаршчыкі, напрыклад, змена рэжыму работы крамы, закрыццё маршрутаў аўтобусаў, водазабяспячэнне і іншыя, прымаюцца пасля абмеркавання на сесіях сельскіх Саветаў. Гэтую практыку мы скарыстоўваем і ў горадзе. Тут у ролі экспертаў выступаюць менавіта Саветы грамадскага тэрытарыяльнага самакіравання.

У рабоце з людзьмі дробязей не бывае. Яна павінна мець пастаянны характар, пры гэтым весціся без шуміхі і мітусні – вось прафесійнае крэда старшыні райсавета.

Аб’яцаць – значыць выканаць

Працуе ў Жлобінскім раёне ўнікальны чалавек – дэпутат раённага і абласнога Савета, а таксама член Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь. Гэта – рэдактар раённай газеты «Новы дзень» Галіна Уладзіміраўна Мельнікава.

Асоба няўрымслівая, цікавая, апантаная многімі ідэямі і праектамі. І ў цэнтры яе віруючага жыцця – клопат пра людзей, імкненне па меры сваіх магчымасцей дапамагчы ім.

– Грамадская работа з людзьмі – гэта нахштальт прафесіі, – разважае Галіна Уладзіміраўна. – Тут вельмі патрэбны жыццёвы вопыт. І яшчэ – прыроджаныя лідарскія якасці. У мяне яны праявіліся, калі ўзначаліла піянерскую арганізацыю школы, затым выбралі сакратаром камітэта камсамола. У віры дзейнасці гэтых грамадскіх арганізацый і вучылася...

Мая суразмоўца не ўтойвае: што ёй падабаецца быць у кругавароце жыцця, сустрэкацца і размаўляць з людзьмі. Яшчэ большае задавальненне атрымлівае ад таго, што камусьці дапамагла. «Гэта важна для адчування самадастатковасці і духоўнага развіцця, – тлумачыць дэпутат. – Калі дапамагаеш, нешта аддаеш чалавеку, то ў шмат разоў больш атрымліваеш сам».

Адной з вострых праблем рэгіёна Мельнікава лічыць працаўладкаванне. Таму спецыяльна правялі ў рэдакцыі газеты круглы стол і дэталёва абмеркавалі, як дапамагчы людзям, якія хочуць і могуць працаваць. Галіна Уладзіміраўна прызнаецца, што ёй вельмі не падабаецца тэндэнцыя да ўтрыманства, калі людзі самі не варушацца, а спадзяюцца толькі на дзяржаву. А яшчэ лічыць не зусім правільным, калі чалавек звяртаецца да дэпутата або ў выканаўчы орган самага высокага рангу са звычайным бытавым пытаннем, паленаваўшыся патэлефанаваць у мясцовую службу, якая непасрэдна гэтым займаецца.

Але ж бываюць звароты і просьбы вельмі сур'ёзныя, што патрабуюць умяшання высокіх інстанцый. Так, да дэпутата звярнуліся жыхары раёна з прапановай унесці канкрэтныя змяненні ў Крымінальны кодэкс. Мельнікава вывучыла пытанне, падрыхтавала неабходныя дакументы і падала дэпутацкі запыт у адпаведныя ўстановы.

Чалавек, які хоча нешта зрабіць карыснае, заўсёды ў пошуку: ідэй, метадаў,

спосабаў. Так жыве і Галіна Уладзіміраўна. Нават размаўляючы са сваімі блізкімі, яна імкнецца здабыць нешта карыснае для грамадскай працы. Напрыклад, ад сваяка, які працуе ў Маскоўскай абласной Думе, даведалася, што на сваім узроўні дэпутаты прымаюць законы, зыходзячы з мясцовай спецыфікі. Яна лічыць гэта даволі актуальным і для нашай краіны. «Кожны раён, кожная вобласць мае асаблівасці – і па эканамічным патэнцыяле, і па ўрадлівасці зямлі, і па дэмаграфічных магчымасцях – таму не ўсе законы будуць у іх працаваць аднолькава, – лічыць Галіна Мельнікава. – На мой погляд, неабходна праекты заканадаўчых актаў „прапускаць“ праз нізавыя тэрытарыяльныя ўтварэнні».

Галіна Мельнікава ўзначальвае раённую арганізацыю Беларускага саюза жанчын, мае ўзнагароду рэспубліканскага конкурсу «Жанчына года-2015». Па яе ініцыятыве рэалізуецца цікавы праект з дзяўчынкамі-падлеткамі «Чацвер шчырай размовы». Дзецям расказваюць, як у нашай краіне можна паспяхова развівацца, абмяркоўваюць праблемныя жыццёвыя сітуацыі. Ёсць таксама ў раскладзе раённай жаночай арганізацыі акцыя «Сям'я – усяму пачатак». У час яе актывісты наведваюць лепшыя сем'і ў сельсаветах. Галіна сама пабывала ў сям'і, дзе нарадзілася тройня і адразу ж паўстала пытанне паляпшэння жыллёвых умоў. Паколькі на заканадаўчым узроўні зараз дапамагчы гэтай сям'і няма магчымасці, член Савета Рэспублікі падрыхтавала неабходныя дакументы для разгляду ў рэспубліканскіх органах улады.

У дэпутацкай рабоце ёй вельмі дапамагае пасада рэдактара. Газета «Новы дзень» з тыражом амаль 8 тыс. экзэмпляраў – гэта своеасаблівы грамадскі цэнтр, куды сцякаюцца ўсе навіны, дзе акумуляюцца карысныя прапановы. Больш таго, калектыў рэдакцыі сам штогод вылучае то адну, то другую ініцыятыву. Дзякуючы разумнаму кіраванню, газета мае нядрэнны прыбытак. Аднак не распыляе яго толькі на заробкі супрацоўнікам. Ужо два гады запар з касы «Новага дня»

па паўмільярда рублёў (да дэнамінацыі) выдаткоўваюць надбрачыннасць. Сродкі пайшлі на мэблю для бальніцы, рамонт дахаў, касцюмы для двух самадзейных народных калектываў. Залатым медалістам раёна тры гады запар дораць ноўтбукі, выпусцілі альманах «Жлобіншчына літаратурная», у якім сабраны творы землякоў за 85 гадоў.

Сёлета па ініцыятыве Галіны Мельнікавай рэдакцыя ўзялася за рамонт дзіцячай паліклінікі – дэпутат пачула просьбу маладых маці раёна.

– Гэта будзе своеасаблівая «народная будоўля», сацыяльны праект, які, я ўпэўнена, падтрымаюць усе жыхары раёна, – гаворыць Мельнікава. – Мы павінны зрабіць рамонт усе разам, талакою – сіламі мясцовай улады, прадпрыемстваў, жыхароў раёна. Такі абавязак дарослых перад дзецьмі. Сама рэдакцыя плануе пералічваць на рамонт па 5 % ад месячнага кошту падпіскі і ад рэкламы.

Як адзначыў галоўны ўрач Жлобінскай раённай бальніцы Яўген Топчый, па самых сціпрых падліках на рамонт патрабуецца 300–400 тыс. дэнамінаваных рублёў. Работы будуць выкананы сваімі сіламі.

Галіна Мельнікава разлічвае, што фініш справы прыпадзе на дзве круглыя даты – 30-годдзе бальніцы і 90-годдзе з дня заснавання газеты, якія будуць адзначацца ў 2021 годзе.

Адкрылася новая старонка дэпутацкай працы Галіны Мельнікавай. Яна стала сенатарам. Поле дзейнасці значна пашырылася. Гэта не толькі Жлобінскі раён, а яшчэ і Светлагорскі і Буда-Кашалёўскі. А дакладней – уся Беларусь.

Калегі Галіны Мельнікавай у Пастаяннай камісіі па заканадаўстве і дзяржаўным будаўніцтве – людзі з розных сфер дзейнасці, але з вялікім жыццёвым вопытам, што важна для сталення маладога сенатара. Аднак і ў яе біяграфіі вельмі многа таго, што спатрэбіцца членам Савета Рэспублікі. Бо за плячамі ў гэтай жанчыны – школа раённага і абласнога дэпутацтва.

Усе статусы, якія мае Галіна Мельнікава, – сенатар, дэпутат Гомельскага абласнога і Жлобінскага раённага

▲ Член Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, дэпутат Гомельскага абласнога і Жлобінскага раённага Саветаў дэпутатаў Галіна Мельнікава вядзе гутарку з моладдзю

Саветаў, лідар жаночай арганізацыі, рэдактар раённай газеты – аб'ядноўвае адна вельмі важная акалічнасць: усюды патрэбны неабсякавыя адносіны да людзей, да пытанняў развіцця краіны.

– Чым вышэйшы статус, тым цяжэйшы партфель дэпутата, – рэзюмуе Галіна.

Яе словы – не вецер. Можна з упэўненасцю сказаць, што мы яшчэ не раз пачуем аб добрых, карысных справах гэтай нястомнай, ініцыятыўнай жанчыны.

Сённяшні дэпутат мясцовага Савета... Хто ён? Чалавек, які прадстаўляе частку насельніцтва ў тым або іншым выбарчым органе? Заступнік людзей, які яму дэлегавалі пэўныя правы? Ініцыятар грамадскіх спраў? Асоба, што выконвае розныя просьбы і наказы мясцовага насельніцтва?

На ўсе гэтыя пытанні можна адказаць станоўча. Пазнаёміўшыся з дэпутацкім корпусам аднаго раёна, міжволі прыходзіш да высновы, што гэтыя грамадскія фарміраванні яшчэ неабходны, яны запатрабаваны людзьмі. Таму што выбіраюць на такія неаплачаныя пасады людзей кемлівых, працавітых, аўтарытэтных у калектывах, тых, хто не лічыцца з часам, каб зрабіць жыццё сваіх суграмадзян яшчэ лепшым.

Віктар ЛОЎГАЧ.

Мінск – Жлобін – Мінск

Фота Мікалая СЕМЯНЦА